

DR. SZABÓ IVÁN
ÜGYVÉDI IRODA

Alkotmánybíróság 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.	
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG Ügyszám: 10/2921-0/2015 3V	
/a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint elsőfokú bíróság útján 1027 Budapest, Tölgysfa utca 103. elsőfokú ügyszám: 3.K.30.050/2014/10. /	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Tisztelt Alkotmánybíróság! g+mb+8	db

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZTÖRZÉSI ÜGYOSZTÁLY 11.	
FŐLAJSTVA SZÁMA	
KELZŐDÍJ	
POSTAI CÍM	
Elektronikus levél / Faxon	
Érkezett:	2015 -08- 19
PÉLDÁNY	3 +bonv.
MELLÉKLET	F1-F4 KÖZTÖRZÉSI ÜGYOSZTÁLY
FŐLAJSTVA SZÁMA	30050/11

tárgy: alkotmányjogi panasz

Alulírott

indítványozó az M/1. szám alatt csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján, az alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26.§ (1) bekezdése alapján, a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.004/2015/3. számú jogerős ítéletével lezárt ügyben alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelme következett be, ezért a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.004/2015/3. számú jogerős ítéletével lezárt ügyben alkalmazott alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezések, azaz a földgáz rendszerhasználati díjakról, a rendszerüzemeltető által nyújtott szolgáltatás minőségének a rendszerhasználati díjakon keresztül történő ösztönzésének szabályairól, a nyújtott szolgáltatás minőségétől függően alkalmazható rendszerhasználati díjakról, valamint a rendszerhasználati díjak alkalmazásának feltételeiről szóló 1/2013. (VII. 11.) MEKH rendelet 45.§ (2) bekezdés h) pontjának és 7. számú melléklete c) pontjának az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe, XIII. cikk (1) bekezdésébe, ezzel összefüggésben a XV. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzített jogegyenlőség és diszkrimináció tilalmába, valamint a 23. cikk (4) bekezdésébe ütköző alaptörvény-ellenességét megállapítani és a hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket a kihirdetésükre visszamenőleges hatállyal megsemmisíteni szíveskedjék.

I./ Az alapügy

1. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. november 10. napján kelt, 3.K.30.050/2014/10. számú elsőfokú ítéletében a perben alperes (a továbbiakban: Hivatal) 2036/2013. számú közigazgatási határozatának – melynek tárgya a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: GET.) 136. § -a szerinti, a földgázelosztási díjból származó árbevétel földgázelosztók közötti, 2010. évre vonatkozó végleges megosztása volt – bírósági felülvizsgálata iránti keresetemet nem találta alaposnak, ezért elutasította.
2. Az elsőfokú ítélettel szemben felperesként benyújtott fellebbezésem folytán hozott, általam 2015. június 29. napján kézhez vett jogerős ítéletével, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – a döntéssel, azaz a kereset elutasításával és indokolásával maradéktalanul egyetértve – 2.Kf.650.004/2015/3. számú ítéletével helybenhagyta.

3. Az indítványozó, mind az első-, mind a másodfokú eljárásban kérelmezte az egyedi normakontroll eljárás bírói kezdeményezését az Alkotmánybíróság előtt, azonban azt sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak és szükségesnek.

II./ Az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezések

4. A földgáz rendszerhasználati díjakról, a rendszerüzemeltető által nyújtott szolgáltatás minőségének a rendszerhasználati díjakon keresztül történő ösztönzésének szabályairól, a nyújtott szolgáltatás minőségétől függően alkalmazható rendszerhasználati díjakról, valamint a rendszerhasználati díjak alkalmazásának feltételeiről szóló 1/2013. (VII. 11.) MEKH rendelet (a továbbiakban: RR.) 45. § (2) bekezdése szerint:

„45.§ (2) A kiegyenlítő fizetések számítása során figyelembe kell venni:

[...]

h) a fajlagosan alacsony kibaszaltságú elosztási rendszerrel rendelkező elosztók esetében a 7. melléklet (c) pontjában foglaltakat, [...]”

Az RR. 7. számú mellékletének c) pontja szerint:

*„(c) Azoknál az elosztóknál, akiknél a fogyasztói létszám meghaladja a 10 000 felhasználót, meg kell állapítani az 1 km-re jutó átlagos elosztott mennyiséget. Ha valamelyik elosztónál az 1 km-re jutó elosztás mennyisége meghaladja az átlagos elosztás kétszeresét, akkor ezen elosztó kiemelésével újra meg kell határozni az 1 km-re jutó átlagos elosztott mennyiséget. **Azon elosztóknál, akiknél az 1 km-re jutó átlagos elosztás nem éri el a vizsgálat alatt lévő elosztók 1 km-re jutó átlag elosztásának 80%-át, azon elosztóknál nem teljesíthető kifizetés a kiegyenlítő mechanizmus befizetéseiből.**”*

III./ Alaptörvény-ellenesség

5. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint:

„Magyarország független, demokratikus jogállam.”

6. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint:

„Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

7. Az Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdése szerint:

„Az önálló szabályozó szerv vezetője törvényben kapott felhatalmazás alapján, sarkalatos törvényben meghatározott feladatkörében rendeletet ad ki, amely törvénnyel, kormányrendelettel, miniszterelnöki rendelettel, miniszteri rendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes. Az önálló szabályozó szerv vezetőjét rendelet kiadásában az általa rendeletben kijelölt helyettese helyettesítheti.”

8. Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése szerint:

„A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

„Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

9. A Hivatal 2036/2013. számú közigazgatási határozatának rendelkező részében megállapította, hogy az indítványozó, mint engedélyes a 2010. évi kiegyenlítő fizetések tekintetében befizetésre nem kötelezett, de kifizetésre sem jogosult.

10. A hivatkozott közigazgatási határozat a 9. oldalán lévő táblázatban rögzíti az indítványozó esetében kiszámított kiegyenlítő fizetés összegét, azaz az „Éves árbevétel és a korrigált indokolt árbevétel-igény különbsége (KFe)” összegét 388.098.499,-Ft -ban, követve az RR. 7. számú mellékletének a) pontjában foglaltakat, amely rögzíti, hogy a képletben: „KFe: az adott földgázelosztóra vonatkozó kiegyenlítő fizetés összege.”

11. A közigazgatási határozat a 9. oldalán lévő táblázatban rögzített kiegyenlítő fizetés összege alatti szövegrészében megállapítja:

„Figyelemmel az RR. 47.§ (4) bekezdésére, megállapítható, hogy az Engedélyes befizetésre nem kötelezett, hiszen árbevételének és az indokolt árbevétel-igényének a különbsége nem pozitív.

*Az I. pontban bemutatott vizsgálat értelmében **Engedélyes kifizetésre sem jogosult, hiszen kötelező módon alkalmazni kell az RR. 7. melléklet c) pontjában előírt szabályt.**”*

12. A kiegyenlítő fizetések és a fent hivatkozott rendeleti szabályozás alapját képező GET. 136.§ (1) bekezdése a következők szerint rendelkezik:

„A földgázelosztási díjból származó árbevételt a földgázelosztók között az e törvény hatálybalépésekor meglévő elosztóvezetéseken végzett földgázelosztás indokolt költségei arányában kell megosztani. Ennek érdekében a földgázelosztók között szükség esetén - külön jogszabályban meghatározott módon, az együttműködő földgázrendszer használatáért fizetendő díjakkal együtt kihirdetett eljárási rend és számítási módszer szerint meghatározott - kiegyenlítő fizetéseket kell végrehajtani.”

13. A GET idézett rendelkezései szerint az indokolt költségek arányában meg kell osztani a földgázelosztási díjból származó árbevételt és az ennek (végrehajtása) érdekében történő kiegyenlítő fizetések vonatkozásában tartalmazza a jogszabály a „szükség esetén” kitévelt olyan értelemben: ahol a tény árbevétel elmarad az indokolt mértéktől, ott kifizetést kell eszközölni az ezzel érintett földgázelosztó javára, ahol pedig többlet jelentkezik, azt el kell vonni az érintett földgázelosztótól. Ahol sem elmaradás, sem többlet nem jelentkezik – azaz az ún. KFe értéke nulla – ott szükség nem merül fel a kiegyenlítő fizetések végrehajtása tekintetében, vagyis arra nincs szükség.

14. Az indítványozó álláspontja szerint a GET. 136.§ (1) bekezdésben foglaltakat nem ronthatják le a felhatalmazása alapján megalkotott RR. -ben (korábban miniszteri rendeletben) rögzített rendelkezések. Jogszerűen nem történhet meg ugyanis, hogy a GET. 136.§ (1) bekezdésében foglaltak és a közigazgatási határozat szerint levezetett számítás eredményeként az indítványozó javára ténylegesen is megállapított 388.098.499,- Ft negatív árbevétel különbözet (KFe) ellenére – mely egyben azt is jelenti, hogy a

kiegyenlítő fizetés végrehajtásának szükségessége fennáll (!) – ne kerüljön sor tényleges kiegyenlítő fizetésre. Nem arról van tehát szó, hogy nem jár a kiegyenlítő összeg az indítványozónak, hanem arról, hogy az összeg egy törvénnyel ellentétes rendeleti tiltó előírás miatt ténylegesen nem fizethető ki az indítványozó számára.

15. Az RR. 7. számú melléklet c) pontja továbbá magának az RR. 45.§ (1) bekezdésének is ellentmond, ugyanis az utóbb hivatkozott rendelkezés imperatív módon fogalmaz az árbevétel megosztása és a kifizetések teljesítése tekintetében [„...*meg kell osztani*”, „...*kiegyenlítő fizetéseket kell végrehajtani*...”] így semmilyen földgázelosztó vonatkozásában nem rögzít eleve kizáró rendelkezést.

16. Az indítványozó megjegyzi, hogy a korábbi irányadó jogszabály, a 31/2009.(VI.25.) KHEM rendelet 10/A.§ (2) bekezdés h) pontja – amely átemelésre került az RR. 45. § (2) bekezdés h) pontjába – a 18/2010.(XII.3.) NGM rendelettel történt, 2010. december 4. napjától hatályos módosításáig kizáró rendelkezést nem tartalmazott, és a következőképpen szólt:

„10/A.§ (2) A kiegyenlítő fizetések számítása során figyelembe kell venni:

[...]

b) a fajlagosan alacsony kibaszaltságú elosztási rendszeren elosztók esetében az átlagos elosztási mennyiségre történő korrekciót,

[...]”

17. A korábbi, 2010. december 3. napjáig hatályban volt szabályozás – melynek tényleges alkalmazására a Hivatal által nem került sor – tehát nem zárta ki az indítványozót a kiegyenlítő fizetésből, csupán az átlagos elosztási mennyiségre történő korrekciót írta elő, amely valóban a GET. 136.§ (1) bekezdése szerinti felhatalmazásnak megfelelő számítási módszer volt.

18. A Hivatal, a felhasználók felé érvényesített, országosan egységes földgázelosztási díj megállapításához az összes földgázelosztó költségét előzetesen figyelembe vette, így került meghatározásra a felhasználók által a földgázelosztóknak fizetendő, az országban mindenütt ugyanolyan mértékű egységnyi elosztási díj. A kiegyenlítő mechanizmust pedig azért szabályozta a törvény, mert a mechanizmus alapján az országosan egységes elosztási díjakból a földgázelosztókhoz befolyt, eltérő mértékű bevételek helyénvaló újraosztását kellett volna elvégeznie a Hivatalnak az egyes földgázelosztók – ugyancsak eltérő mértékű – indokolt költségeinek figyelembe vételével.

19. Az indítványozó esetében az RR. hivatkozott rendelkezései alaptörvény-ellenes módon megakadályozták a GET. konkrét rendelkezéseiben is megnyilvánuló jogalkotói szándék érvényesülését, amely szerint a befolyt elosztási díjakat a földgázelosztás indokolt költségei szerint meg kell osztani és ennek érdekében – szükség, azaz a tényleges bevétel és az indokolt árbevétel-igény között fennálló pozitív, vagy negatív különbözet esetén – kiegyenlítő fizetéseket kell végrehajtani.

20. Az RR. támadott rendelkezései továbbá önkényesek is, mivel az ország területén engedéllyel rendelkező tizenkét földgázelosztó közül kizárólag az indítványozó az egyetlen, amelyre az RR 7. számú mellékletének c) pontja akként volt alkalmazható, hogy

részére a kifizetés megtiltásra kerüljön. A Hivatal pedig minden egyes földgázelosztó paramétereivel tisztában volt, így tudhatta, hogy az RR 7. számú mellékletének c) pontja szerinti körülírásnak kizárólag az indítványozó felel meg. Ezáltal felmerül, hogy a jogszabályi rendelkezés kifejezetten vele szemben került az RR. -be beiktatásra, annak érdekében, hogy a kiegyenlítő fizetések rendszeréből jogszabályi úton, azonban alaptörvény-ellenesen kerüljön kizárásra.

21. Az alapügyben eljáró bíróságok tévesen értelmezték a GET. 136.§ (1) bekezdését (különösen annak „szükség esetén” fordulatát), és az RR. 45.§ (2) bekezdését, valamint 7. számú mellékletét, valamint ezek egymással fennálló kapcsolatát, így kerülhetett sor arra, hogy egyedi normakontroll eljárást az indítványozó erre vonatkozó kérelmének ellenére nem kezdeményeztek, és a támadott jogszabályi rendelkezéseket kétséget kizáró módon alkalmazandónak tekintették.
22. A másodfokú bíróság, téves jogszabály-értelmezése folytán figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy az RR. 45.§ (2) bekezdés h) pontja mindössze egy utaló szabály, amely az RR. 7. számú mellékletének c) pontját alkalmazandónak jelöli meg a „*fajlagosan alacsony kihasználtságú elosztási rendszerrel rendelkező elosztók esetében*”. Az RR. 7. számú melléklet c) pontjának utolsó mondata pedig – ellentétben a GET. 136. § (1) bekezdésében foglaltakkal – sem eljárási rendnek, sem pedig számítási módszernek nem minősül, tartalmilag ugyanis nem más, mint az RR. rendelkezései szerint megállapított kiegyenlítő fizetés összegére (KFe) vonatkozó, a kiegyenlítő mechanizmus befizetéseiből történő kifizetést tiltó szabály.
23. A Hivatal határozata azonban számszerűen rögzítette az indítványozót megillető kiegyenlítő fizetés összegét a GET. 136.§ (1) bekezdésében adott felhatalmazás szerint megalkotott RR. -ben rögzített eljárási rend és számítási módszer eredményeképpen. A határozat a megállapított kiegyenlítő fizetés összege (KFe) vonatkozásában kizárólag az RR. 7. számú melléklet c) pontjában foglalt, a GET 136.§ (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétes, alkotmányellenes tiltó szabály miatt nem rendelt el az indítványozó javára kifizetési jogosultságot.
24. **A fent kifejtettekre tekintettel tehát az RR. 45.§ (2) bekezdés h) pontja, valamint 7. számú mellékletének c) pontja az Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdésébe ütközően alaptörvény-ellenesek, mivel törvényi rendelkezéssel, a GET. 136.§ (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétes rendelkezéseket tartalmaznak, vagy más megközelítésben: a GET. 136.§ (1) bekezdése nem adott felhatalmazást az önálló szabályozó szerv vezetőjének arra, hogy a kiegyenlítő fizetésekre irányadó eljárási renden és számítási módszeren túlmutató, a kiegyenlítő összeg kifizetését tiltó szabályt állapítson meg.**
25. Az RR. hivatkozott rendelkezései [45.§ (2) bek. h) pont és 7. számú melléklet c) pont], tekintettel arra, hogy a *fajlagosan alacsony kihasználtságú elosztási rendszerrel rendelkező elosztók esetében* önkényes, az indítványozón kívül más földgázelosztót ténylegesen nem sújtó, a kiegyenlítő fizetésből történő kizáró rendelkezést tartalmaznak, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközően **sértik a jogállamiság és az annak szerves részét képező jogbiztonság követelményét is.**

26. Ezzel összefüggésben az indítványozó hivatkozik az 5/2007.(II.27.) AB határozatban kifejtettekre, amelyek szerint: „[...] a jogalkotás diszfunkcionális, ha a jogalkotó normatív szabályozási tárgykörben [...] egyedi döntést hoz. A normatív aktus szükségképpeni eleme ugyanis az, hogy a címzettek köre szélesebb, s nem közvetlenül és konkrétan meghatározott egy vagy több személy, vagyis a rendelkezés nem valamely konkrét egyedi ügyre vonatkozik. Ha a jogalkotó a hatályos jogszabály alkalmazását, vagy a jogszabály normatív módon történő módosítását kerüli meg az egyedi döntés jogszabályi formába öntésével, a megoldás visszaélésszerűvé válik.”
27. Az RR. 7. számú melléklete c) pontjának első mondata olyan, csak az indítványozóra alkalmazható körülírást tartalmaz, amely alapján az indítványozó akár név szerint is feltüntetésre kerülhetett volna, és amelynek az a következménye, hogy a rendelkezés a Hivatal eljárását mindössze arra degradálta, hogy megállapítsa: az indítványozó megfelel-e a RR. 7. számú melléklet c) pont első mondata szerinti körülírásnak, ugyanis a Hivatal bármilyen összeget is számított volna ki az indítványozó javára az RR. egyéb rendelkezései szerint, az indítványozónak azt úgysem lehetett volna kifizetni az RR. 7. számú melléklete c) pont második mondata alapján (befizetésre persze elvileg kötelezhető lett volna, azonban az elosztórendszer adottságainak a Hivatal által jól ismert paraméterei alapján ez eleve még csak feltételezhető sem volt a rendelkezés hatályba léptetésekor).
28. **Az RR. hivatkozott rendelkezései [45.§ (2) bek. h) pont és 7. számú melléklet c) pont] továbbá arra tekintettel, hogy tiltó szabályt tartalmaznak a vonatkozásban, hogy az indítványozót – az alkotmányos jogszabályi rendelkezések és a vonatkozó közigazgatási határozatban foglalt számítások alapján – megillető 388.098.499,-Ft kiegyenlítő összeg a részére kifizethető legyen, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe ütközően sértik az indítványozó tulajdonhoz való jogát is. Ezzel összefüggésben – mivel a támadott jogszabályi rendelkezések a fent hivatkozottak szerint önkényesek, az indítványozón kívül más földgázelosztót ténylegesen még elviekben sem sújthattak – a XV. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzített jogegyenlőség és diszkrimináció tilalmába is ütköznek.**
29. A kiegyenlítő fizetésre való jogosultság az indítványozó jogos várománya a GET. 136.§ (1) bekezdése alapján, és amelyet alátámasztottak és alátámasztanak a vonatkozó alkotmányos jogszabályi rendelkezések és a vonatkozó közigazgatási határozatban foglalt számítások is, azonban ezen várománya került önkényesen, alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezésekkel elvonásra, ezért utóbbiak sértik az indítványozó tulajdonhoz való jogát; ennek körében az alkotmányjogi védettség alatt álló várományát [51/2007.(IX.15.) AB határozat; 103/2010.(VI.10.) AB határozat].

IV./ Egyéb nyilatkozatok, kérelmek

30. A Tisztelt Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panasszal kapcsolatos hatásköre Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (2) bek. c) pontján és az Abtv. 26. § (1) bekezdésén alapul.
31. Az indítványozó arra tekintettel kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot az Abtv. 45.§ (4) bekezdésének keretében a jelen panasszal támadott alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezések kihirdetésükre visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítésére, hogy a

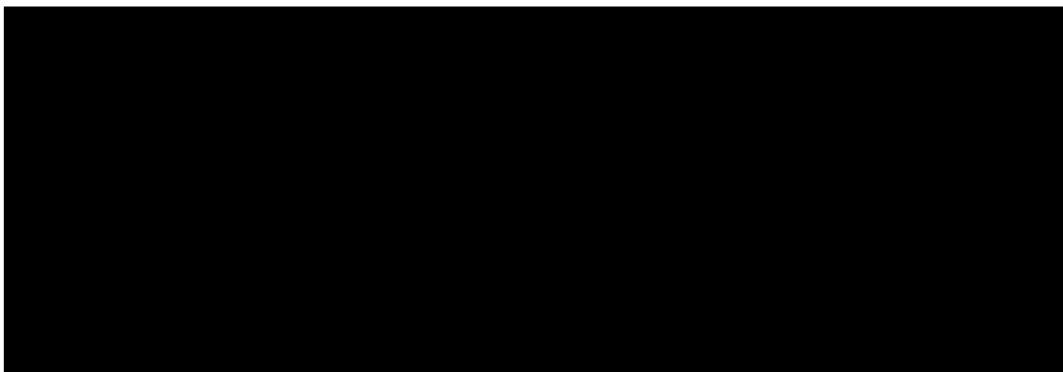
Pp. 339/A. § -a úgy rendelkezik: a bíróság a közigazgatási határozatot – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül. Ezért az indítványozó értelmezése szerint, alkotmányjogi panaszának esetleges eredményessége esetén, a támadott jogszabályi rendelkezések *ex nunc* hatályú megsemmisítésének és alkalmazási tilalmának következményeként a Pp. 361. § a) pontja szerinti esetleges perújítási eljárás sem vezethetne az indítványozó jogsérelmének orvoslására, arra tekintettel, hogy a bíróság a perújítási eljárásban is csak a meghozatalakor, azaz 2013. novemberében alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálhatná felül a közigazgatási határozatot.

32. Az indítványozó a jelen beadványban a korábbi alkotmánybírósági határozatokra az Alaptörvény negyedik módosításának 19.§ (2) bekezdése ismeretében, azonban a 22/2012.(V.12.) AB határozatban és a 13/2013.(VI.17.) AB határozatban foglaltakra tekintettel hivatkozik.

33. Az indítványozó nyilatkozik, hogy a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.004/2015/3. számú jogerős ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet is előterjesztett a Kúriához, perújítási eljárást azonban nem kezdeményezett.

Kelt: Budapest, 2015. augusztus 11.

Tisztelettel:

ügyvéd

Mellékletek:

M/1. szám alatt ügyvédi meghatalmazás;

M/2. szám alatt a [redacted] számú határozata;

M/3. szám alatt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.30.050/2014/10. számú ítélete;

M/4. szám alatt a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.004/2015/3. számú jogerős ítélete